

Death Penalty in the Talmud

Rabbi Miriam-Simma Walfish

עונש מוות בתלמוד
הרב מרים-סימה וולפיש

Unit 1: Mercy and Retribution

יחידה א: רחמים ותגמול

Session 1: Execution and the Image of God

מפגש א: הוצאה להורג וצלם אלוהים

At times, modern death penalty discourse can seem black and white and simplistic. What often gets neglected, however, is any discussion of the intricacies of the death penalty process itself. As Beth Berkowitz states in her book *Execution and Invention: Death Penalty Discourse in Early Rabbinic and Christian Cultures* (which inspired this course), we will examine rabbinic discussions of the death penalty, "...in order to better understand the nexus between violence and authority in the cultures of ancient Judaism and, ultimately, in our own."

יש והשיח בנושא עונש המוות נושא אופי פשטני, צבוע רק בשחור ולבן. אולם, משיח זה נפקד דיון במורכבות של תהליך הענישה במוות. מקור ההשראה לקורס הזה היה ספרה של בת ברקוביץ (Beth Berkowitz) בנושא עונש המוות במקורות חז"ליים ובמקורות נוצריים (*Execution and Invention: Death Penalty Discourse in Early Rabbinic and Christian Cultures*). בעקבותיה של המחברת נלמד את הדיון הרבני וזאת, כדבריה "כדי להיטיב ולהבין את הקשר שבין אלימות וסמכות בתרבויות היהדות העתיקה, ובדרך זו, להבין קשר זה בתרבותנו אנו".

In the video, we discussed this brief text that is often cited as evidence for rabbinic ambivalence towards the use of the death penalty, and we talked about how it was more complex than it seemed at first glance:

בסרט זה שוחחנו על הטקסט הקצר שרבים נסמכים עליו כדי להראות את הרגשות המעורבים של חז"ל בעניין עונש מוות, ודיברנו על האפשרות שענישה זו מסובכת יותר מאשר נראה במבט ראשון.

Mishnah Makkot 1:10

משנה מכות א, י

A Sanhedrin [high court] who kills one [person] in a seven-year period is called violent (or destructive).

סנהדרין ההורגת אחד בשבע נקראת חבלנית.

Rabbi Elazar ben Azaria says: One in seventy years.

רבי אלעזר בן עזריה אומר, אחד לשבעים שנה.

Rabbi Tarfon and Rabbi Akiva say: Had we been on the Sanhedrin no one would ever have been killed.

רבי טרפון ורבי עקיבא אומרים, אלו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם.

Rabban Shimon ben Gamliel says: Even they increase murderers in Israel.

רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף הן מרבין שופכי דמים בישראל:

Rabban Shimon ben Gamliel changes the tone of the whole text and reminds us of the purpose of the death penalty, to remove murderers from society and to discourage others from following suit. This is where we will begin our exploration, with the core of the idea of execution in the Torah.

דבריו של רבן שמעון בן גמליאל משנים את אופיו של הטקסט כולו, ומזכירים לנו שהמטרה של עונש המוות היא להוציא את הרוצחים מהחברה ולהרתיע אחרים מללכת בדרך שפירות הדמים. כאן נתחיל את השאלות שלו, ונפנה ללז הדברים – רעיון עונש המוות בתורה.

Genesis 9 begins with a blessing in which God sets out the terms for a universal covenant with humanity following the Flood, including the promise to never flood the world again. God first blesses humanity, telling Noah and

פרק ט בספר בראשית נפתח בברכה שבה מציג אלוהים את התנאים לברית קוסמית עם האנושות, ברית שנכרתה לאחר המבול. הברית כולל הבטחה שהיא "ולא יהיה עוד המים למבול, לשחת כל-בשר" (ט, טו). אלוהים פותח בברכה לאנושות, ואומר

his sons that they should dominate the animals and vegetation of the world, consuming them for food. In verses 5-6, God explains that the consequences for killing a human are a key part of this covenant.

לנוח ולבניו שעולם החי ועולם הצומח ניתנו להם למאכל, ובפסוקים ה-ו הוא מסביר שהתוצאות של הריגת אדם הם חלק מברית זו.

Read these verses closely aloud with your havruta. As you do so:

קראו פסוקים אלה בקול עם החברותא שלכם, ותוך כדי קריאה:

- Note words that repeat and phrases that seem important.
- Describe to one another the role God is playing in these verses.

- שימו לב למילים החוזרות על עצמן ולביטויים שנראים חשובים.
- תארו זה לזה את תפקידו של אלוהים כפי שהוא מופיע בפסוקים אלה.

Genesis 9:5-6

בראשית ט, ה-ו

⁵But your blood, of your souls, I will demand; from the hand of every beast I will demand it, and from the hand of the human (*adam*), from the hand of each person, their sibling, I will demand the life of the *adam*.

⁵ואך את-דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל-חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את-נפש האדם: ⁶שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלקים עשה את-האדם:

⁶Whoever sheds the blood of the *adam*, by *adam* shall their blood be shed; for in God's image did God make the *adam*.

"I will seek/demand." This phrase repeats in verse 5 and states that God will demand the blood of humans that has been shed. On the other hand, verse 6 states that a person who kills another will be executed by a person. What do you see as the relationship between these ideas? Who do you think is actually responsible for executing a murderer according to these verses?

המילה אדרש מופיעה פעמיים בפסוק ה, ופירושה הוא שאם יישפך דם אדם, אלוהים יתבע אותו. ועם זאת, בפסוק ו נאמר שמי שהורג אדם אחר יוצא להורג בידי אדם אחר. מה, לדעתך, הקשר בין שני הרעיונות הללו? ולדעתך, מי באמת אחראי להוצאתו להורג של רוצח על פי פסוקים אלה?

Whom does murder affect? V. 6 seems to suggest that the one most affected by the murder of a human being is in fact not the human but God. Does this seem surprising to you?

על מי משפיע רצח? על פי פסוק ו נראה שההשפעה הגדולה ביותר היא לא על האדם אלא על האל. האם יש בזה כדי להפתיע אותך?

The idea of being created in the image of God is marshalled by verse six in support of capital punishment. Spell out the connection: how might the idea of the image of God support capital punishment? On the other hand, how might it be marshalled against capital punishment?

הרעיון שהאדם נברא בצלם אלוהים מוצג בפסוק ו כתמיכה בעונש מוות. איך הופך צלם אלוהים סימוכין לעונש מוות? ומאידך גיסא – איך יכול צלם אלוהים להיות סימוכין נגד עונש מוות?

Bereishit Rabbah 34:14

בראשית רבה לד, יד

Rabbi Akiva expounded: Anyone who spills blood is considered as though he lessens the semblance [of

דַּרְשׁ רַבִּי עֲקִיבָא כָּל מִי שֶׁהוּא שׁוֹפֵךְ דָּמִים מַעֲלִים עָלָיו כְּאִלוֹ הוּא מִמַּעַט אֶת הַדְּמוּת, מֵה טַעַם, שֶׁפֶךְ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּר,

God]. What is the reason? “The one who spills the blood of *adam* through *adam* will his blood be spilled etc.” (Genesis 9:6). On account of what? “for in God’s image did God made the *adam*.”

מִפְּנֵי מָה, כִּי בְצַלֵּם אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. ...

Rabbi Akiva engages in a word play to explain why a murderer ought to be put to death. He says that someone who spill blood (dam) diminishes the semblance (demut) of God. What connection is he drawing between execution and the “image of God?”

רבי עקיבא השתמש במשחק מילים כדי להסביר מדוע יש להמית רוצח. לשיטתו, שופך דם אדם ממעט ומקטין את דמות האל. מה הקשר שיצר רבי עקיבא בין הוצאה להורג ובין “צלם אלוהים”?

Notice that the Rabbi Akiva who is quoted here is the same Rabbi Akiva who stated that he would never have put someone to death had he been on a Sanhedrin. How do you think these two views work together?

שימו לב שרבי עקיבא המצוטט פה, הוא הוא אותו רבי עקיבא שאמר שאילו הוא היה בסנהדרין “לא נהרג אדם מעולם”. איך יכולות שתי נקודות המבט האלה לדור בכפיפה אחת?

The Talmud understands that the human methods of execution should in some way imitate God’s, based on the use of the word “death/execution” (*mitah*) as sometimes referring to a death caused by God or other times one caused by humans:

בתלמוד יש הבנה שהשיטות האנושיות להוציא אדם להורג חייבות, בדרך זו או אחרת, לחקות את שיטותיו של אלוהים. אנו למדים זאת מהשימוש במילה “מיתה”, מילה שמתייחסת הן למוות בידי האל והן למוות בידי אדם:

Babylonian Talmud Sanhedrin 52b

תלמוד בבלי סנהדרין דף נב עמוד ב

Rabbi says:

רבי אומר:

“Death” [in the Torah] can be by the hands of heaven, and “death” can be by the hands of people.

נאמר מיתה בידי שמים ונאמר מיתה בידי אדם

Just as the death referred to at the hands of heaven is a death that leaves no mark,

מה מיתה האמורה בידי שמים מיתה שאין בה רושם

so too death referred to at the hands of people is a death which leaves no mark.

אף מיתה האמורה בידי אדם מיתה שאין בה רושם

In this text, Rabbi suggests that humans ought to execute the same way God does—without leaving a mark on the physical body. Is this desirable? why? why not?

מה שקובע רבי הוא שבני אדם אמורים להוציא להורג כשם שאלוהים עושה זאת – בלי להשאיר סימן על הגווייה. האם דבר זה רצוי? למה? למה לא?

What do you think about trying to imitate God in this way?

מה דעתך על חיקוי האל בדרך זו?

How might this idea relate to being created in the image of God?

איך אפשר לקשור בין רעיון זה לבין הרעיון שנבראנו בצלם אלוהים?

Yair Lorberbaum, *In God's Image*, p. 155

יאיר לורברבוים, "צלם אלהים" (עמ' 276-277)

The rabbinic formulation of these executions (apart from decapitation) evinces a clearly discernible tendency to preserve the body and prevent its mutilation and debasement... The tannaitic notion the the hanging of a human being desecrates the name of God explains why "death at the hands of Heaven leaves no mark," and why the rabbis structured the judicial executions as a replication of that form of execution... [E]ven this idea of the divine mode of execution is premised on the notion of human beings created in the Image. God does not leave an imprint on man (*sic.*), even when executing him, in order to prevent damage to His (*sic.*) own image. The court follows in the same path.

דין התלייה משתלב היטב עם האופן שבו עוצבו מיתות ביי-דין: כול (למעט הרג) היכר בבירור מגחה לשימור הגוף ומניעת ניוולו ובזיונו. [תפיסת התנאים – כי תליית האדם מחללת שם שמים – מסבירה מדוע "מיתה בידי שמיים אין בה רשם", ומדוע הם עיצבו את מיתות בית-דין כחיקוי של אופן המתה זה. כפי שאטען להלן, גם התפיסה לגבי אופן ההמתה האלוהי מעוגנת בתפיסת הצלם: האל אינו מותיר רשם באדם, גם כשהוא ממית אותו, כדי להימנע מפגיעה בצלמו (כלומר בממד שלו עצמו). ובעקבותיו הולך בית הדין.

Lorberbaum suggests that Rabbi's idea we saw above permeates all execution procedures and that it relates to God's desire not to mar God's own image.

לדעתו של לורברבוים, הרעיון שהעלה רבי מחלחל לכל אופני ההוצאה להורג, וקשור לרצונו של האל שלא להשחית את דמותו הוא.

Notice that this interpretation centers the needs of God. What do you think of this idea? Does it make God seem selfish? Is there a way that this rationale could also center the condemned? How might this rationale map onto modern-day state execution?

שימו לב שפרשנות זו מציבה במרכז את צורכי האל. מה דעתך על כך? האם תפיסה זו מציגה את אלוהים כאנוכי? האם אפשר שרציונו זה יציב גם את הנדון למוות במרכז? ואיך אפשר לצאת מתוך הבנה זו אל הוצאה להורג במדינה מודרנית?

Today we have studied different implications the idea that human beings are created in the divine image might have upon the laws of execution. On the one hand, being created in the divine image implies that murder of a human is an affront to God God's self. On the other hand, executing a murderer, especially doing so in a way that mars their body, perpetuates the same negative affect on God's image.

למדנו היום על השלכות שעשויות להיות לרעיון שבני אדם נבראו בצלם אלוהים על חוקי ההוצאה להורג. מצד אחד, העובדה שנבראנו בצלם אלוהים מרמזת על כך שרצח הוא בבחינת העלבה של האל. מצד שני, הוצאה להורג של רוצח, במיוחד אם הפעולה משחיתה את גופו, מנציחה גם היא את ההשפעה השלילית על דמות האל.

In our next session, we will delve into some of the specifics of execution, noticing how another principle, that of "Love your neighbor as yourself" also plays a role in determining how the rabbis think execution should occur.

במפגש הבא נעסוק במספר פרטים של ההוצאה להורג, ונראה איך עיקרון אחר, העיקרון "ואהבת לרעך כמוך" משפיע גם הוא על החלטתם של הרבנים באשר לדרך ההוצאה להורג.

Do you find the idea of humans being created in the image of God helpful in thinking about execution?

האם נראה לך שהרעיון שאדם נברא בצלם אלוהים מסייע לחשיבה בעניין ההוצאה להורג?

What were your initial thoughts about how this idea might play a role? Did any of the sources surprise you?

מה חשבת, בתחילת הלימוד, על מקומו של רעיון זה? בין המקורות שקראת, האם היו כאלה שהפתיעו אותך?

Does the idea of being created in the divine image help you understand any ideas about the death penalty with which you disagree?

האם הרעיון שנבראנו בצלם אלוהים מסייע לך להבין רעיונות בדבר עונש המוות, רעיונות שאין את או אתה מסכימים אתם?